

ตอนที่ 41 ผู้ใดมาห้ามปรามผู้นั้นจะถูกแขวนคอตาย!

ประตูปิดลง ความเจ็บปวดคลุม บุตรหลานตระกูล
ยากจนแววตาสับสน คิดว่าเมื่อประตูปิดลงไม่จำเป็นต้อง
พูด มาทำลายหน้าประตูท่ามกลางความคาดหวังเปลี่ยน
เป็นความหวังที่สูญสิ้นอีกครั้ง เห็นไท่สื่อหลันไม่เหมือน
คนทั่วไป เดิมทีกลับไม่ได้โดดเด่นอะไรเช่นกัน

บุตรหลานชั้นสูงมุ่มปากยิ้มเยาะ จินตนาการท่าทางคลุก
เขาร้องขอภัยไท่สื่อหลัน เสียใจภายหลังกับสิ่งที่ตนเอง
ทำออกมาก่อนเร็วยิ่งนัก

ประตูปิดไปเพียงแค่หนึ่งเค่อ เสียงเอี้ยดอาดดังขึ้นครั้ง
หนึ่งประตูเปิดออกอีกครั้ง ลำคอของทุกคนยืดขึ้นพร้อม
กัน

คนที่ออกมาคือไท่สื่อหลัน ข้างๆ นางคือซูย่า กอบใบ
เลือกวิชาหนึ่งกอง ใบวิชานั้นทุกคนต่างก็รู้จัก เป็นแบบที่
บุตรหลานชั้นสูงใช้

สายตาทุกคนเบิกกว้าง ยังไม่ทันจะเอ่ยถาม ทันใดนั้น
เสียงร้องดังขึ้นครั้งหนึ่ง เสียงหน้าเวทนาอย่างยิ่งจากข้าง
ในห้องดังออกมา

“ฝันเปียกของข้าครั้งแรกตอนอายุสิบสองขวบ!”

ทุกคนร้อง “หืม” พร้อมกันคราหนึ่ง บุตรหลานชั้นสูงยืน
หืม

อะไรนะ ฝันเปียกหรือ

“เที่ยวช่องโสเภณี...เที่ยวช่องโสเภณี...นับครั้งไม่ถ้วน!
สองวันก่อนเพิ่งจะไปที่เสี้ยวเถาหงแห่งนั้นนั่นมา!”

เสียงสูงลมหายใจกลับดังก้อง ท่ามกลางบุตรหลานชั้นสูง
ชายเสื้อเหลืองผู้หนึ่ง จู่ๆ ก็โยนหมวกลงพื้นอย่างแรง
“มิน่าเล่าครั้งก่อนเข้าไปนอนที่เสี้ยวเถาหง เขาสั่งสอนข้า
บอกว่าโสเภณีสกปรกที่สุด บอกว่าตัวข้าเองเลวทรามต่ำ
ช้า เหอะ! ทำเรื่องแย่เหมือนกันยังจะไปว่าผู้อื่น!”

“ข้าเกลียดมากที่สุด! เกลียดยวนเจิ้งมากที่สุด! ชอบทำ
เป็นว่ายึดมั่นคุณธรรมอะไรนั่น!”

เจียบส่งัด หลังจากนั้นทุกคนหันไปพร้อมกัน ไม่ไกลนัก
ท่ามกลางคนชั้นสูงในกองทัพเขตยี่สิบห้าที่เพิ่งตามมา ผู้
อาวโสบ่ใบหน้าแดงสีน้ำตาลดำทะมึนดังก้นหม้อผู้หนึ่ง

“คิดอยากจะลวนลามฮวาสวินฮวน*ที่สุด! ให้ตายเถอะ
หญิงที่ชื่อแซ่เช่นนี้ ก็จะถูกคนเสาะหาและกระทำความ
สำราญ!”

.....

คราวนี้เจียบเหมือนป่าช้า

ผู้คนตามมาไม่ทันก็ได้ตกตะลึงกับอาจารย์เจิ้งที่ปกติทุกวันจะเข้มงวดและสุภาพเรียบร้อยแล้ววันนี้เหตุใดจึงพูดจาลามกอนาจารอย่างกล้าหาญไม่เกรงกลัวได้เต็มปากเต็มคำ สายตาหลายร้อยคู่มองไปยังทิศทางหนึ่งอย่างพร้อมเพียง นักเรียนกลุ่มหนึ่งหันศีรษะไปอย่างรวดเร็ว เริ่มที่จะถอยออกไปทางด้านหลังอย่างเงียบๆ แล้ว

“เจิ้งอวี๋เจ้ามันเลวทราม...”

ดสียงหนึ่งตะโกนดังฟ้าผ่า เงามีแดงสายหนึ่งพุ่งมาดังไฟลุกไหม้ น้ำเสียงดุจสายฟ้าดังขึ้น เงามีแดงสายนั้นผ่านศีรษะของทุกคนเข้ามาเรียบร้อยแล้ว ตุบ ตุบ ตุบ ตุบ เหยียบศีรษะทักเรียนที่หลบไม่ทัน พายุที่พัดโหมมาตามทางมาถึง เสียง ‘ตุบ’ ดังขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ปะทะเข้าไปในสถานที่ที่มีเรื่องราวเรียบร้อยแล้ว

